

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 343/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 2 Co 225/05 a Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19 C 82/94 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. októbra 2006 doručená sťažnosť Ing. J. G., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces („*aby moja záležitosť bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom*“) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 2 Co 225/05 a Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 19 C 82/94.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, „aby súd riešil spor podľa zákona a môjho práva s rešpektovaním dôkazného materiálu a bez ďalších prietahov spor rozhodol“. Sťažovateľ ďalej žiadal „o bezplatné zastupovanie na ústavnom súde“.

Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že okresný súd rozsudkom č. k. 19 C 82/94-314 z 20. apríla 2005 návrh sťažovateľa o doplatenie mzdy zamietol. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ 4. júla 2005 odvolanie. Okresný súd uznesením zo 6. júla 2005 sťažovateľovo odvolanie odmietol ako oneskorene podané. („Z obsahu spisu vyplýva, že poštovému doručovateľovi na adrese právneho zástupcu navrhovateľa sa dňa 20. 5. 2005 nepodarilo napadnutý rozsudok doručiť. Rovnako sa mu to nepodarilo ani dňa 23. 5. 2005 napriek zanechanému oznamu o opätovnom doručovaní, preto bola dňa 23. 5. 2005 zásielka uložená, v dôsledku čoho nastala podľa § 47 ods. 2 O. s. p. fikcia doručenia dňom 26. 5. 2005. Posledným dňom na včasné podanie odvolanie podľa § 204 ods. 1 O. s. p. bol deň 27. 6. 2005. Odvolanie podal navrhovateľ proti napadnutému rozsudku osobne dňa 4. 7. 2005, teda oneskorene.“) Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 22. júla 2005 odvolanie. Krajský súd uznesením č. k. 2 Co 225/05-339 z 28. septembra 2005 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa tvrdenia sťažovateľa o zamietnutí „odvolania krajským súdom som sa dozvedel 5. 1. 2006 u právneho zástupcu pre Ústavný súd SR...“ [citované z podnetu sťažovateľa z 21. februára 2006 adresovaného Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) na podanie mimoriadneho dovolania]. Generálna prokuratúra sťažovateľov podnet listom č. k. Kc 2099/036-13 z 23. júna 2006 odložila, pretože v rozhodnutí súdu prvého stupňa porušenie zákona nezistila.

Ústavný súd na základe predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa nálezom č. k. I. ÚS 168/05-44 z 22. februára 2006 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 82/94. V rámci konania o tejto sťažnosti si ústavný súd vyžiadal súdny spis okresného súdu sp. zn. 19 C 82/94, nahliadnutím do ktorého zistil, že «Na pojednávaní konanom 20. apríla 2005 (po prednesoch právnych zástupcov účastníkov) okresný súd ukončil dokazovanie

a rozsudkom návrh sťažovateľa zamietol. Rozsudok bol doručený účastníkom 25. mája 2005, resp. 6. júna 2005.

Sťažovateľ 23. mája 2005 a 29. júna 2005 nahliadol do súdneho spisu a 4. júla 2005 podal proti rozsudku z 20. apríla 2005 odvolanie.

Okresný súd uznesením zo 6. júla 2005 odvolanie sťažovateľa odmietol podľa ustanovenia § 209 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako „oneskorene podané“. Proti uzneseniu podal sťažovateľ 22. júla 2005 odvolanie, ktoré doplnil dodatkom 26. júla 2005.

Krajský súd uznesením z 28. septembra 2005 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Súdny spis bol vrátený okresnému súdu 27. októbra 2005 a uznesenie bolo doručené účastníkom 8., resp. 14. novembra 2005».

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť smeruje proti rozsudku okresného súdu z 20. apríla 2005 (v spojení s uznesením okresného súdu zo 6. júla 2005 a uznesením krajského súdu z 28. septembra 2005), ktorý nadobudol právoplatnosť 14. novembra 2005 doručením uznesenia krajského súdu účastníkom konania. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 23. októbra 2006. To znamená, že sťažnosť bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nezaoberal.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2006